

Slutligen vilja motionärerna uttala den förmodan, att en partiell skatteutjämning, lagd efter dessa linjer, icke skulle behöva föranleda ökade kostnader för staten av den omfattning och storlek, som annars måste bli en följd av skatteutjämnings i allmänhet — den här ifrågasatta skatteutjämnings skulle ju komma att omfatta endast en mycket ringa procent av landets cirka 2,500 kommuner och i allmänhet endast *mindre* kommuner. Motionärerna ha den uppfattningen, att med ett anslag av 2 miljoner kronor en någorlunda tillfredsställande skatteminskning skulle kunna åstadkommas om man inskränkte den till att omfatta de *hårdast* skattetyngda kommunerna, där behovet av skattelindring är störst.

Under hänvisning till vad här ovan anförts hemställes alltså,

att riksdagen måtte, utöver i statsverkspropositionen nu upptagna belopp, för skatteutjämning uppföra ett lämpligt belopp, förslagsvis 2 miljoner kronor, för att — på sätt, som här ovan antytts eller i övrigt bestämmes — åstadkomma en mera tillfredsställande skattelättnad främst för de allra *hårdast* skattetyngda kommunerna.

Stockholm den 24 januari 1943.

Ernst Hage.

P. J. Näslund.

Sven V. Hansson.

Karl Aug. Johanson.

Nr 162.

Av herr **Löfvander m. fl.**, *angående avskaffande av dyro-*
ortsgrupperingarna.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren nr 242.)

Stockholm den 24 januari 1943.

Axel Löfvander.

John Gustavson
i Guntorp.

Ernst Eskhult.

Verner Andersson.

Joh. Friggeråker.

Allan Holstenson.

Ivar Persson.

Erik von Heland.
